

[Per Møller.]

kunne sige allerede — kneb lidt herhjemme med den fulde folkelige forståelse af behovet for hjælp fra dansk side og af vilkårene for hjælpearbejdet. Hvis det er rigtigt, så ligger heri jo, at folketinget også har en opgave i retning af at sikre den brede folkelige forståelse for opgaven, der her melder sig.

I nogen grad har man i de forløbne år søgt at imødekomme dette behov gennem det særlige råd, u-landsrådet, men det ser vist nærmest ud til, at de erfaringer, man har indhøstet med dette organ, ikke er så tilfredsstillende, og at der her ligger en helt klar opgave for folketinget i retning af at udbrede og styrke den folkelige forståelse for u-landsarbejdet.

På denne baggrund fremtræder som hovedopgaverne for u-landsudvalget, at det skal medvirke til udformningen af de principper, der skal anvendes i vor politik, og vel også yde et bidrag til udformningen af den nye side af diplomatiet, som hele u-landspolitikken er udtryk for. Udviklingsdiplomatiets bygger ikke på begreber som magt og opererer ikke med instrumenter som intriger; det er i højere grad idealisme, talent, fantasi og beslægtede egenskaber, der er brug for. Netop dette må vel virke som en naturlig og befrugtende udfordring for et land som Danmark.

Som det er fremhævet, bliver der ikke tale om, at det nye udvalg skal tage sig af bevillinger; det skal heller ikke overtage nogen administrativ opgave, men dog følge administrationen af hele vor u-landspolitik. Det er formuleret på den naturlige måde, at det skal ske gennem informationer fra udenrigsministerens side, men rent praktisk vil der vel nok kunne blive lejlighed til at tage tanken om en direkte kontakt med u-landsstyrelsen op, eventuelt i form af en høring i lighed med den, der med adskillig succes blev forsøgt anvendt i det udenrigspolitiske nævn og i markedsudvalget for et par måneder siden.

Lad mig sammenfatte disse bemærkninger med endnu en gang at takke ministeren for den velvillige modtagelse af forslaget og udtrykke et håb om, at en virkelig gørelse af dette forslag vil kunne bidrage til at give en bedre udformning af vor u-landspolitik og at fastholde offentlighedens interesse

for denne vigtige og vel stadig voksende opgave for os herhjemme.

Nina Andersen: Det er utvivlsomt, at der i offentligheden er en forholdsvis tåget opfattelse af, dels hvad u-landshjælp er, og dels hvorledes denne hjælp virker, at der er en mangel på kendskab til baggrunden for hjælpens bevilling, for dens form, for dens udnyttelse. Dette fører fra mange sider til en meget ejendommelig stilling til u-landshjælpen. Meget ofte er den farvet af sentimentalitet, i nogle tilfælde af en vis form for, jeg tror, jeg tør sige stupiditet. Jeg tror derfor, det vil være nyttigt, at et antal af folketingets medlemmer er informeret, har fået tilstrækkelige oplysninger, er i stand til at give dette videre til grupperne og også til at bringe det ud i bredere kredse i befolkningen.

Jeg vil bare nævne en enkelt ting, som gør, at mennesker i dette land ikke altid forstår de vilkår, som beboerne i de lande, hvor hjælpen ydes, har. Man kunne nævne de klimatiske forhold, men jeg vil nævne de mange sygdomme, som udmatter befolkningerne, så deres arbejdskraft er langt ringere end vor. For blot at tage en enkelt ting vil jeg nævne en sygdom, der er ved at dukke op i den almindelige debat, og som kaldes bilharziosis; det er en sygdom, som børn meget ofte rammes af, men også voksne i alle de lande, hvor der findes — og ofte nødvendigvis må findes — meget med vandhuller og vand i markerne; det er en sygdom, som udmarver menneskene og gør dem ude af stand til at yde en reel arbejdsindsats. Jeg ved godt, at det er en lille ting inden for det hele, men det er et eksempel på, hvordan en enkelt sygdom næsten kan lægge en klam hånd på et helt områdes befolkning. Der findes meget andet, og der findes naturligvis helt saglige ting, som jeg i øjeblikket ikke skal begive mig ind på, der gør, at det kan være meget besværligt at forstå, hvad det drejer sig om i forbindelse med u-landshjælpen.

Der er af ordføreren for forslagsstillerne nævnt en række punkter, som han mener et sådant udvalg som det foreslåede skulle beskæftige sig med, og rent umiddelbart synes jeg, at det lyder fornuftigt; på den anden side ville jeg tro, at når man går til at nedsætte et udvalg som dette, ville